

P6_TA(2006)0381

Turkin liittymisvalmistelujen edistyminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma Turkin liittymisvalmistelujen edistymisestä (2006/2118(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen Turkin edistymisestä vuonna 2005 (KOM(2005)0561),
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman neuvottelujen käynnistämisestä Turkin kanssa¹,
- ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman komission vuoden 2005 laajentumisstrategiasta²,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2004 antamansa päätöslauselman komission määräaikaiskertomuksesta vuodelta 2004 ja suosituksesta Turkin edistymisestä Euroopan unioniin liittymisen valmisteluissa³,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman naisten roolista Turkin yhteiskunnallisessa, taloudellisessa ja poliittisessa elämässä⁴,
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2005 esitetyn Turkia koskevan neuvottelukehyksen,
- ottaa huomioon Turkin liittymiskumppanuuden periaatteista, ensisijaisista tavoitteista ja edellytyksistä 23. tammikuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/35/EY⁵, jossa esitetään lyhyen ja keskipitkän aikavälin ensisijaiset tavoitteet,
- ottaa huomioon rahoitusvälineen perustamisesta Kyproksen turkkilaisen yhteisön taloudellisen kehityksen edistämiseksi 27. helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 389/2006⁶,
- ottaa huomioon 29. heinäkuuta 2005 Kyproksesta annetun Turkin julistuksen, 21. syyskuuta 2005 annetun neuvoston julistuksen ja 24. tammikuuta 2006 laaditun Turkin toimintaohjelman,
- ottaa huomioon Euroopan unionin kannanoton, joka jätettiin EY:n ja Turkin assosiaationeuvoston 45. kokouksessa 12. kesäkuuta 2006,

¹ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 163.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0096.

³ EUVL C 226 E, 15.9.2005, s. 189.

⁴ EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 385.

⁵ EUVL L 22, 26.1.2006, s. 34.

⁶ EUVL L 65, 7.3.2006, s. 5.

- ottaa huomioon Brysselissä 15. ja 16. kesäkuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0269/2006),
- A. ottaa huomioon, että 3. lokakuuta 2005 neuvosto hyväksyi Turkin liittymistä EU:hun koskevat neuvottelupuitteet, jotka mahdollistavat neuvotteluiden alkamisen välittömästi kyseisen kokouksen jälkeen ja ottaa huomioon, että komissio on tällä hetkellä aloittanut yhteisön säännösten muodollisen arvioinnin, joka edistyy tietyillä politiikan aloilla, ja että yksi luku, "Tiede ja tutkimus", avattiin ja suljettiin väliaikaisesti liittymiskonferenssin aikana 12. kesäkuuta 2006,
- B. ottaa huomioon, että neuvotteluiden edistymisen on riipputtava liittymistä valmistelevalle kumppanuudessa vahvistettujen ensisijaisten tavoitteiden, neuvottelupuitteiden vaatimusten sekä assosiaatiosopimuksen (Ankaran sopimus) ja siihen liittyvän pöytäkirjan määräysten täyttämistä, rajakiistojen ja Kyprosta koskevien kiistojen laajamittainen sovittelu mukaan luettuina, jota saaren kummankin osapuolen on tuettava,
- C. ottaa huomioon, että kaikkien Kööpenhaminan kriteerien noudattaminen on aina ollut EU:hun liittymisen perusta ja niin sen olisi oltava tulevaisuudessakin,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti korosti edellä mainituissa 15. joulukuuta 2004 ja 28. syyskuuta 2005 antamissaan päätöslauselmissa, että liittymisneuvotteluiden aloittamista oli suositeltava niin kauan kuin on olemassa sopimus siitä, että neuvotteluiden ensi vaiheessa asetetaan etusijalle poliittisten kriteerien täysimittainen täytäntöönpano ja se, että ennen kaikkia ministeritasolla käytäviä neuvotteluita on arvioitava poliittisia kriteereitä paitsi teoriassa myös käytännössä ja tällä tavoin painostettava jatkuvasti ja tehokkaasti Turkin viranomaisia säilyttämään tarvittavien uudistusten tahti ja että selviä tavoitteita, aikakehyksiä ja määräaikoja koskeva täydellinen aikataulu olisi vahvistettava poliittisten kriteerien täytäntöönpanemiseksi,
- E. tunnustaa, että uudistushenki on juurrutettava tiukasti Turkin hallitukseen ja yhteiskuntaan, jotta uudistukset menestyvät, ja katsoo samalla, että uudistusprosessin kestävyys ja peruuttamattomuus takaamiseksi EU:n olisi jatkettava uudistusten laajuuden ja niiden täytäntöönpanon seuranta,
- F. ottaa huomioon, että komissio on todennut edistymiskertomuksessaan, että muutosvauhti hidastui viime vuonna ja että täytäntöönpano on epäyhtenäistä ja että merkittäviä lisäponnisteluja tarvitaan perusvapauksien ja ihmisoikeuksien alalla, erityisesti ilmaisunvapauden, naisten oikeuksien, uskonnonvapauden, ammattiyhdistysoikeuksien, poliittisten vapauksien, vähemmistöjen oikeuksien sekä kielellisten ja kulttuuristen oikeuksien suhteen, ja että taistelua kidutusta ja pahoinpitelyä vastaan sekä tuomioistuinten päätösten nopeaa ja asianmukaista täytäntöönpanoa valtion viranomaisten toimesta on tehostettava edelleen,
- G. katsoo, että edistys ilmaisunvapauden alalla ei edelleenkään ole läheskään tyydyttävä ja

että siitä muodostuu epäyhtenäinen kuva huolimatta tietyistä myönteisistä kehityspiirteistä, kuten professori İbrahim Kaboğlua ja professori Baskin Orania vastaan Turkin rikoslain 216 ja 301 artiklan nojalla ajettujen syytteiden sekä toimittaja Murat Belgeä, kirjailija Elif Shafakia, kirjailija Perihan Mağdenia ja kirjailija Orhan Pamukia vastaan ajettujen syytteiden äskettäin hylkääminen, kun toisaalta lukuisat ihmisoikeuksien puolustajat ovat edelleen syytettyinä sekä toimittajat ja kustantajat joutuvat yhä oikeuteen, kuten toimittaja Hrant Dink, jota koskeva tapaus on vapauttavasta oikeuden päätöksestä huolimatta viety korkeimpaan oikeuteen ja jota uhkaa kolmen vuoden vankeus toisen oikeudenkäynnin yhteydessä, sekä muut, kuten ihmisoikeusaktivisti Eren Keskin, jotka on tuomittu;

- H. ottaa huomioon, että korkein oikeus päätti 12. heinäkuuta 2006 vahvistaa Hrant Dinkin kuuden kuukauden ehdollisen vankeustuomion Turkin rikoslain 301 artiklan nojalla sillä perusteella, että tämä oli loukannut "turkkilaisuutta",
- I. ottaa huomioon, ettei Turkki ole vielääkään tunnustanut armenialaisiin kohdistunutta kansanmurhaa, vaikka Euroopan parlamentti ja useat jäsenvaltiot ovat sitä useasti vaatineet,
- J. katsoo, että kansainväliset terrorismin torjuntaa koskevat sopimukset olisi otettava tarkasti huomioon, kun laaditaan uusia terrorismin vastaisia lakeja,
- K. katsoo, että terrorismirikosten määritelmä olisi yhdenmukaistettava kansainvälisten normien ja standardien kanssa, erityisesti kansalaisyhteiskunnallisia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 15 artiklassa edellytetyn laillisuusperiaatteen kanssa, jota koskevasta määräyksestä ei sallita poikkeuksia edes hätätilan aikana,
- L. ottaa huomioon, että hiljattain hyväksytyssä terrorismin vastaisessa Turkin laissa, joka on täysin YK:n ihmisoikeusneuvoston terrorismista vastaavan erityisraportin antamien neuvojen vastainen, heikennetään aikaisempia uudistuksia perusvapauksien ja ihmisoikeuksien alalla ottamalla uudelleen käyttöön elementtejä, jotka oli kumottu aikaisempien uudistusten yhteydessä, ja katsoo, että laki voi rajoittaa entisestään kyseisiä vapauksia ja oikeuksia, jos "terroritekoa" ja "terrorismirikosten tekijöitä" koskevat laajat määritelmät otetaan käyttöön ja kyseisen lain soveltamisalaan kuuluvien rikosten alaa laajennetaan; katsoo, että Turkin ja EU:n olisi pyrittävä välttämään sitä, että turvallisuusnäkökohdat rajoittavat kansalaisvapauksia, mikä on kaikkialla unionissa yhteinen huolenaihe, joka on tullut yhä ilmeisemmäksi Tampereella 15. ja 16. lokakuuta 1999 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen ja jota Haagin ohjelman luominen äskettäin osoitti,
- M. katsoo, että parlamentin viimeisimmän raportin jälkeen edistystä ei ole tapahtunut uskonnollisten vähemmistöjen kohtaamien vaikeuksien käsittelyssä ja että odotetusta säätiölaista, jota käsitellään Turkin parlamentissa, ei ilmeisesti ole poistettu kaikkia edellisessä luonnoksessa havaittuja puutteita, jotka koskevat muun muassa uskonnollisille säätiöille kuuluvien varojen takavarikointia, oikeushenkilöllisyyttä, oikeutta papiston ja oman johtohenkilöstönsä kouluttamiseen, joten se ei täytä EU:n vaatimuksia eikä uskonnollisten yhteisöjen tai yleensä monimuotoisen ja riippumattoman kansalaisyhteiskunnan kannalta välttämättömien kansalaisjärjestöjen odotuksia,

- N. ottaa huomioon, että yleisesikunnan ja sisäministeriön vuonna 1997 allekirjoittamassa Emasyan pöytäkirjassa sallitaan tietyn edellytyksin sotilasoperaatioiden toteuttaminen sisäisen turvallisuuden ollessa vaarassa,
- O. ottaa huomioon, että väkivallan uusi nousu maan kaakkoisosassa ja Kurdistanin työväenpuolueen terroritekojen elpyminen, joiden seurauksena sotilasoperaatiot ovat lisääntyneet merkittävästi, muodostavat vakavan uhan rauhalle, vakaudelle ja demokratialle Turkissa; katsoo olevan välttämätöntä korostaa, että terrorismin vastaisten toimien on oltava oikeassa suhteessa uhkaan ja että kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja on aina noudatettava,
- P. ottaa huomioon, että pääministeri Erdoğanin viime vuonna antama rohkea ja lupaava viesti kurdikysymyksen käsittelystä ei vielä ole saanut jatkukseen merkittäviä toimia,
- Q. ottaa huomioon, että Turkin hallitukselta puuttuu kattava Kaakkois-Turkin aluetta koskeva strategia sen kehittämiseksi poliittisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti ja että Kaakkois-Anatoliaa koskeva hanke on tähän päivään mennessä vaikuttanut hyvin rajallisesti Diyarbakiriin ja muihin provinsseihin,
- R. ottaa huomioon, että kurdinkielisten lähetysten salliminen kolmella TV- ja radiokanavalla on myönteinen viesti Turkin muille etnisille ryhmille, vaikka lähetysaikaa ja ohjelmistoa edelleen rajoitetaan,
- S. katsoo, että Turkin on vielä pantava täytäntöön merkittäviä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen (EIT) päätöksiä, mukaan luettuina Kyprosta koskevat päätökset, ja ottaa huomioon, että vuonna 2005 EIT antoi tuomionsa 290:ssä Turkkiä koskevassa tapauksessa katsoen näistä 270 tapaukseen liittyneen ainakin yhden rikkomuksen,
- T. ottaa huomioon, että Turkin hallitus on sopimuspuolena ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa, jolla EIT on perustettu, ja että Turkin hallituksen esittämä EIT:n yksittäistapauksissa antamien ratkaisujen arvostelu voi heikentää oikeusvaltion periaatteiden hyväksyntää suuren yleisön keskuudessa Turkissa,
- U. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot hyväksyivät vuonna 2005 yli 2 000 Turkin kansalaisten tekemää turvapaikkahakemusta,
- V. ottaa huomioon, että komissio totesi edistymiskertomuksessaan, että korruptio on edelleen vakava ongelma Turkissa ja että Transparency International -järjestön 2005 Corruption Perceptions Index -julkaisussa Turkin keskiarvo oli 3,5 (asteikolla 0 "erittäin paljon korruptiota" – 10 "erittäin vähän korruptiota"),
- W. ottaa huomioon, että Turkki on tunnustettu avoimesti toimivaksi markkinataloudeksi ja että vuonna 2005 Turkin talous kasvoi voimakkaasti (noin 7,6 prosenttia) ja että suorien ulkomaisten investointien määrä kasvoi; katsoo kuitenkin, että huolenaiheita ovat yhä vaihtotaseen vaje, joka kasvaa edelleen, ja korkea työttömyysaste (noin 10,9 prosenttia maaliskuussa 2006),
- X. ottaa huomioon, että Turkin strateginen maantieteellinen asema alueella yhdessä

lukuisten kansalliset rajat ylittävien kysymysten kanssa (esim. energia, vesivarat, liikenne, rajahallinto, terrorismin torjunta), sen talouden dynaamisuus ja henkilövoimavarat antavat Turkille mahdollisuuden toimia merkittävässä roolissa vastattaessa erilaisiin aluetta koskeviin haasteisiin ja kehitettäessä yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa tulevaisuudessa,

- Y. ottaa huomioon, että Turkin kulttuurinen ja historiallinen tausta asettavat maan sillanrakentajan asemaan Euroopan ja islamilaisen maailman välillä,
- Z. ottaa huomioon, että Turkin geostrateginen sijainti, Naton jäsenyys ja suhde islamilaisen maailman kanssa voi olla turvallisuuspoliittinen etu Euroopalle,
- AA. ottaa huomioon, että Turkki on allekirjoittanut lisäpöytäkirjan Ankaran sopimuksen ulottamisesta koskemaan uusia jäsenvaltioita mutta se ei ole ratifioinut eikä pannut täytäntöön sitä, ja että tämän seurauksena Turkki epää edelleen Kyproksen lipun alla purjehtivien alusten ja Kyproksen tasavallan satamista tulevien alusten pääsyn Turkin satamiin sekä kyproslaisten lentokoneiden oikeuden lentää Turkin yli ja laskeutua Turkin lentokentille,
- AB. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden 21. syyskuuta 2005 antaman edellä mainitun julistuksen sekä Brysselissä 15. ja 16. kesäkuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien mukaisesti EU seuraa tiiviisti Ankaran sopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan täytäntöönpanoa Turkissa vuonna 2006 ja arvioi, tapahtuuko täytäntöönpano täysimääräisesti ja syrjimättömästi, ja ottaa huomioon, että Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat julistaneet, että puutteellisuudet Turkin sopimusvelvoitteiden täysimääräisessä täytäntöönpanossa vaikuttavat neuvotteluiden yleiseen edistymiseen,
- AC. ottaa huomioon, että Turkki jatkaa epäoikeudenmukaista Armenian saartoa ja että saarto uhkaa alueen vakautta, haittaa hyvään naapuruuteen perustuvaa aluekehitystä sekä rikkoo tarkistetun liittymistä valmisteleavan kumppanuuden ensisijaisia tavoitteita ja neuvottelupuitteiden vaatimuksia,

Demokratia ja oikeusvaltion periaate

1. korostaa, että Turkin ja Euroopan unionin välisten siteiden vahvistaminen on erittäin tärkeää EU:lle, Turkille ja koko alueelle;
2. panee tyytyväisenä merkille, että Turkin ja Euroopan unionin välisten liittymisneuvottelujen aktiivinen vaihe alkoi siten, että luku "Tiede ja tutkimus" avattiin ja suljettiin väliaikaisesti; pitää kuitenkin valitettavana uudistusprosessin hidastumista viime vuosina, mitä heijastavat jatkuvat puutteet tai riittämätön kehitys erityisesti ilmaisunvapauden, uskonnonvapauden ja vähemmistöjen oikeuksien alalla, siviilien ja armeijan suhteissa, lainvalvonnan kenttätyössä, naisten oikeuksissa, ammattiyhdistysoikeuksissa, kulttuurisissa oikeuksissa sekä tuomioistuinten päätösten nopeassa ja asianmukaisessa täytäntöönpanossa valtion viranomaisten toimesta; kehottaa Turkkiä vauhdittamaan uudistusprosessia uudelleen;
3. suhtautuu myönteisesti Turkin hallituksen aloitteeseen jatkaa lainsäädännön muuttamisprosessia antamalla Turkin parlamentille yhdeksännen

lainsäädäntöuudistuksia koskevan paketin, johon sisältyy muun muassa laki oikeusasiاميةhestä, tilintarkastustuomioistuinta koskeva laki, jonka perusteella on mahdollista tarkastaa sotilasmenoja, säätiölaki sekä toimenpiteitä oikeuslaitoksen toiminnan vahvistamiseksi, kuten hallintomenettelylaki, toimenpiteet korruption torjumiseksi, toimenpiteet vähemmistöjen koulujen toiminnan helpottamiseksi ja toimenpiteet poliittisten puolueiden rahoituksen avoimuuden lisäämiseksi;

4. korostaa, että demokratiassa perusoikeuksiin ja -vapauksiin liittyvistä lainsäädäntöluonnoksista olisi keskusteltava avoimesti ja että kansalaisyhteiskunnan olisi oltava täysimääräisesti mukana kyseisissä keskusteluissa niiden kaikissa vaiheissa;
5. toivoo, että jotta yhdeksännellä lainsäädäntöpaketilla olisi aidosti mahdollista vauhdittaa uudistusprosessia, Turkin parlamentti hyväksyy tämän lainsäädäntöuudistuspaketin muutettuaan sitä ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:
 - oikeuslaitoksen toimintaa ja riippumattomuutta vahvistetaan asianmukaisilla toimenpiteillä, jotka on sisällytettävä riitojen ratkaisua koskevaan lakiin, hallintomenettelylakiin ja lakiin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa;
 - säätiölailla poistetaan kaikki uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvat nykyiset rajoitukset, jotka koskevat oikeushenkilöllisyyttä, papiston koulutusta, työlupia, kouluja ja sisäistä hallintoa, ratkaistaan asianmukaisella tavalla takavarikoituun omaisuuteen liittyvät kysymykset ja luodaan menettelyt vahingonkorvauksen saamiseksi valtiolta tuomioistuinten päätösten täytäntöönpanon laiminlyömisestä vuoksi sekä sallitaan täysi yhdistymisvapaus ja tuetaan näin moniarvoisen, riippumattoman ja itseensä luottavan kansalaisyhteiskunnan periaatetta;
 - poliittisten puolueiden rahoitusta koskevalla lailla lisätään aidosti avoimuutta ja lopetetaan korruptio;
 - kaikki sota-oikeuksilla vielä oleva toimivalta siviilihenkilöihin kohdistuvissa asioissa lakkautetaan todellisuudessa;
 - kansainväliset sopimukset, kuten Euroopan neuvoston puitesopimus kansallisten vähemmistöjen suojelemisesta, alueellisia tai vähemmistökieliä koskeva eurooppalainen peruskirja, Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö ja Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) merioikeusyleissopimus allekirjoitetaan ja ratifioidaan;
 - lainsäädäntöprosessin yleensä ja erityisesti yhdeksännen paketin täytäntöönpanon kannalta on hyödyllisintä toteuttaa kansalaisjärjestöjen jatkuva ja rakenteellinen osallistuminen;
6. panee merkille uuden 30. kesäkuuta 2006 hyväksytyyn terrorismin vastaisen lain, joka hyväksyttiin PKK:n uudelleen aloittaman ja edelleen jatkuvan ahdistelu-, väkivalta- ja terrorikampanjan vuoksi; kehottaa Turkin viranomaisia varmistamaan, että lain täytäntöönpanon yhteydessä ei enää rajoiteta enempää perusoikeuksien ja vapauksien käyttämistä ja että sillä luodaan oikeasuhtainen tasapaino turvallisuustarpeiden ja ihmisoikeuksien välille; korostaa erityisesti sen merkitystä, että

terroriteot määritellään täsmällisesti ja suppeasti, että annetaan täydet takeet ilmaisunvapaudesta ja tiedotusvälineiden vapaudesta, myös vapaudesta puolustaa kaikkia aatteita demokraattisin keinoin, ja että rangaistukset terrorismirikoksista ovat oikeassa suhteessa tekoihin, että puolustautumisoikeudet turvataan täysimääräisesti eurooppalaisten normien mukaisesti, että turvallisuusjoukkojen tai tiedusteluviranomaisten tekemät rikokset johtavat täyteen edesvastuuseen ja että lainvalvontaviranomaisten oikeuttamisessa ampuma-aseiden käyttöön noudatetaan äärimmäistä varovaisuutta;

7. panee merkille, että jos jatkossakin on tarvetta luokitella jotkut terroritekoihin yhdistetyt järjestöt terroristijärjestöiksi siitä aiheutuvin haitallisin oikeudellisin seuraamuksin, kyseisen luokittelun olisi oltava avoin ja puolueeton, ja kyseisillä järjestöillä olisi oltava muutoksenhakumahdollisuus riippumattomassa lainkäyttöelimestä;
8. tunnustaa terroritekojen uhreille suoritettavista korvauksista annetun lain tärkeyden, sillä kyseinen laki koskee terroritekojen uhrien lisäksi myös valtion suorittamien terrorismin vastaisten operaatioiden vaatimia uhreja; pitää valitettavana, että kyseinen laki ei täysin täytä odotuksia, koska sen nojalla asetetuilla vahinkojen arviointikomiteoilla ei ole riittäviä valmiuksia, jotta ne kykenisivät suoriutumaan tehtävistään asianmukaisella tavalla;
9. kehottaa Turkkiä varmistamaan kaikkien Turkin kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun lain edessä koko oikeusprosessin aikana, mukaan luettuina esitutkinta, asian käsittely oikeudessa, tuomitseminen ja vankien säilyttäminen, ja olemaan soveltamatta poikkeuksia hallituksen virkamiehiin, sotilashenkilökuntaan tai turvallisuusjoukkojen jäseniin; korostaa, että pyrittäessä kitkemään rankaisematta jättäminen ja rakennettaessa kansalaisten luottamusta lainvalvontaan on tärkeää, että rikoksista syytettyihin virkamiehiin sovelletaan samoja pidättämis- ja vangitsemisperusteita kuin muihin rikoksista epäiltyihin;
10. kehottaa Turkkiä kumoamaan tai muuttamaan pikaisesti rikoslain sellaiset säännökset, kuten 216, 277, 285, 288, 301, 305 ja 318 artikla, jotka sallivat tuomareille ja syyttäjille mielivaltaiset tulkinnat, jotka johtavat ilmaisunvapauden ja lehdistönvapauden vastaisiin tuomioihin ja muodostavat näin uhan ihmisoikeuksien ja vapauksien kunnioittamiselle ja vaikuttavat kielteisesti demokratian kehittymiseen;
11. pahoittelee sitä, että korkein oikeus tuomitsi Hrant Dinkin 12. heinäkuuta 2006 Turkin rikoslain 301 artiklan nojalla; panee merkille, että tuomioistuimet eivät ole pystyneet luomaan myönteistä oikeuskäytäntöä tulkitessaan rikoslain säännöksiä kyseisiä EU-standardeja vastaavasti;
12. tunnustaa lainsäädännössä toteutuneet parannukset tuloksena Turkin hallituksen vuodesta 2002 lähtien toteuttamista ponnisteluista kidutusta koskevassa nollatoleranssin politiikassa Euroopan parlamentin suositusten mukaisesti; panee merkille myös sen, että kidutuksen ja epäinhimillisen tai alentavan kohtelun tai rangaistuksen estämistä käsittelevän eurooppalaisen komitean Turkkiä koskevassa kertomuksessa todetaan lainvalvontaviranomaisten syyllistyneen vuonna 2006 entistä harvemmin huonoon kohteluun; korostaa, että tarvitaan entistä tehokkaampia täytäntöönpanotoimia, mistä ovat osoituksena uudestaan lisääntyneet ilmoitetut kidutus- ja pahoinpitelytapaukset, joihin erityisesti maan kaakkoisosassa syyllistyvät lainvalvontaviranomaiset, jotka

jäävät usein rankaisematta, kuten muun muassa Amnesty Internationalin vuoden 2006 raportissa todetaan; kehottaa Turkkiä ratifioimaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan; on huolestunut lainvalvonnan kenttätöiden laadusta, joka ei vastaa EU:n standardeja;

13. korostaa sen merkitystä, että Turkki ratifioi Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön rankaisematta jäävien rikosten poistamiseksi ja ihmisoikeuksien kansainvälisen suojelemisen vahvistamiseksi;
14. tunnustaa lainsäädännössä toteutuneet parannukset tuloksena Turkin hallituksen vuodesta 2002 lähtien toteuttamista ponnisteluista korruption kitkemiseksi; kehottaa Turkin viranomaisia tarmokkaasti jatkamaan korruption torjuntaa kentällä; muistuttaa lahjonnan vastaisten valtioiden ryhmän maaliskuussa 2006 antamista suosituksista ja rohkaisee Turkkiä noudattamaan niitä ja panemaan ne täytäntöön;
15. pahoittelee sitä, että maassa ei vielä ole riippumattomien ihmisoikeuselinten ylläpitämää toimivaa vankiloiden valvontajärjestelmää;
16. panee merkille, että naisten oikeuksissa on tapahtunut jonkin verran edistystä uuden rikoslain tultua voimaan; korostaa kuitenkin, että naisten oikeuksien kunnioittamatta jättäminen Turkissa on yhä vakava huolenaihe, ja korostaa, että lisäponnistelut ovat tarpeen, jotta naisiin kohdistuvat syrjivät menettelyt ja väkivalta saadaan kitkettyä ja jotta ahdingossa oleville naisille saadaan tarjottua lisää suojelua yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan naisjärjestöjen kanssa ja jotta tätä toimintaa tuetaan riittävällä rahoituksella; kehottaa Turkkiä lisäämään ponnisteluitaan sen varmistamiseksi, että naisilla on vapaus täysimääräisesti vaatia oikeuksiaan koulutukseen ja työmahdollisuuksiin; panee merkille, että jonkin verran edistystä on tapahtunut kunnirikosten torjunnassa, kun rangaistus on korotettu elinkautiseksi vankeudeksi, mutta ilmaisee huolensa naisten väitettyjen itsemurhien määrän nopeasta kasvusta Kaakkois-Turkissa; panee merkille tässä yhteydessä kansalaisjärjestöjen ja lehdistön Turkissa järjestämät valistuskampanjat;
17. kehottaa Turkin viranomaisia ryhtymään jatkuvaan vuoropuheluun Euroopan parlamentin kanssa naisten oikeuksista Turkissa ja ottamaan tältä osin huomioon toisen päätöslauselmansa naisten roolista Turkin yhteiskunnallisessa, taloudellisessa ja poliittisessa elämässä, mistä on määrä keskustella Euroopan parlamentissa vuonna 2006;
18. panee merkille, että Turkissa kaikista akateemisen loppututkinnon suorittaneista 50 prosenttia ja ammattiryhmiin, mukaan lukien lakimiehet ja lääkärit, kuuluvista 40 prosenttia on naisia;
19. pitää tervetulleena Turkin hallituksen äskettäin esittämää sosiaalista osallisuutta koskevaa aloitetta, jolla kannustetaan työpaikkojen lisäämistä luomalla taloudellisten kannustinten järjestelmä 49:ää taloudellisesti alikehittyntä aluetta varten;
20. ilmaisee syvän huolestuneisuutensa Şemdinlin tapauksesta, johon liittyi kirjakaupan pommittaminen oletettavasti Turkin turvallisuusjoukkojen toimesta ja sen jälkeen tapahtunut syyttäjä Ferhat Sarikayan erottaminen, jota Turkin parlamentti on tutkinut; korostaa, että se on vakavasti huolestunut armeijan jatkuvasta – ellei peräti kasvaneesta

– roolista Turkin yhteiskunnassa; korostaa, että objektiiviset ja puolueettomat tutkimukset ovat välttämättömiä ennakkoehtoja suuren yleisön luottamuksen palauttamiseksi ja oikeuslaitoksen uskottavuuden varmistamiseksi; kehottaa tästä syystä julkistamaan Turkin kansalliskokouksen tutkimusraportin;

21. katsoo edelleenkin, että siviiliyhteiskunnan ja sotavoimien sekä poliittisen ja institutionaalisen aseman selkeä erottaminen toisistaan perustuslailla on ehto, joka on täytettävä, mikäli Turkin liittymisestä EU:hun aiotaan keskustella vakavasti;
22. toistaa kehoituksensa vaalijärjestelmän uudistamisesta alentamalla 10 prosentin äänikynnystä ja turvaamalla siten poliittisten voimien ja vähemmistöjen laajempi edustus kansalliskokouksessa; panee tyytyväisenä merkille vaalijärjestelmän uudistamisesta parhaillaan käytävän keskustelun;
23. muistuttaa pitävänsä uuden perustuslain laatimista uutena ja todennäköisesti välttämättömänä osoituksena siitä, kuinka perustavanlaisia muutoksia EU-jäsenyys vaatii, ja toteaa, että nykyaikainen perustuslaki voi muodostaa perustan Turkin valtion nykyaikaistamiselle;
24. tuomitsee jyrkästi Turkin korkeimman oikeuden tuomarin murhan; on huolestunut poliisiin tällaisille tuomareille tarjoaman suojelun alhaisesta tasosta selvistä ja julkisista uhista huolimatta; kehottaa Turkin hallitusta korjaamaan tilanteen;
25. tuomitsee Turkin eri kaupunkeihin viime aikoina tehdyt pommi-iskut ja ilmaisee osanottonsa näiden ja aikaisempien iskujen uhreille;
26. kehottaa Turkin hallitusta soveltamaan EU:n ympäristönormeja hankkeisiin, joiden uskotaan mahdollisesti aiheuttavan ympäristövahinkoja, kuten ehdotettu Bergaman kultakaivos ja muut vastaavat kaivoshankkeet, rakenteilla oleva Yortanlin pato, Ilisun pato, joka tuhoaisi historiallisesti merkittäviä alueita, kuten Hasankeyfin (joka jäisi Ilisu-patojärven alle) sekä Allionoin (joka jäisi Allionoi-patojärven alle), sekä muut patohankkeet, joita suunnitellaan Munzurin laaksoon ja Artvinin maakunnassa sijaitsevaan Yusufeliin;

Ihmisoikeudet ja vähemmistöjen suojelu

27. pahoittelee sitä, että perusoikeuksissa ja vapauksissa on raportoitu tapahtuneen ainoastaan vähäistä edistystä viimeksi kuluneen vuoden aikana; tuomitsee ihmisoikeuksien ja vapauksien loukkaukset ja näiden oikeuksien ja vapauksien käyttämisen rajoitukset;
28. toistaa, että Turkin on noudatettava ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyä yleissopimusta, mukaan lukien kaikkien EIT:n tuomioiden täysimääräinen ja oikea-aikainen täytäntöönpano;
29. on huolestunut Turkista lähtevien ja teollisuusmaihin pyrkivien turvapaikanhakijoiden määrästä vuonna 2005; pitää sitä mittarina Turkin heikosta toiminnasta joko sen omien rajojen valvonnassa tai oikeusjärjestyksen, suvaitsevuuden ja ihmisoikeuksien turvaamisen alalla; tunnustaa vuosina 2001–2005 tapahtuneen edistyksen, sillä tuolloin Turkista lähtöisin olevien turvapaikanhakijoiden määrä laski 65 prosentilla hieman yli

10 000:een vuonna 2005;

30. muistuttaa Turkkiä suosituksestaan, että nykyistä ihmisoikeuksien valvontaa olisi uudistettava antamalla se tehtäväksi riippumattomille valvontaelimille, joille myönnettäisiin riittävät voimavarat toimia tehokkaasti kaikilla Turkin alueilla ja joilla olisi toimivalta tutkia kaikkia poliisin pidätyskeskuksia milloin tahansa ja tehdä samalla tiivistä yhteistyötä ihmisoikeuksiin erikoistuneiden riippumattomien turkkilaisten kansalaisjärjestöjen kanssa; korostaa, että on pikaisesti tarpeen lujittaa ja vahvistaa ihmisoikeuksien täytäntöönpanoa edistävien ja valvovien elinten toimintakykyä; suhtautuu myönteisesti Turkin yhteistyöhön Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvoston kidutusta käsittelevän erityisraportoijan kanssa ja kehottaa Turkkiä noudattamaan pysyvää kutsua osallistua kaikkiin YK:n ihmisoikeusneuvoston erityismenettelyihin;
31. ottaa huomioon hienovaraisuutta vaativat näkökohdat, joita esiintyy maassa, jossa suuri enemmistö väestöstä on sunnimuslimeja, mutta muistuttaa Turkkiä monikulttuurisen, monista etnisistä ryhmistä muodostuneen ja monia uskontoja sallineen Osmanien valtakunnan sen vaalittavaksi jättämästä merkittävästä kulttuuriperinnöstä ja historiallisesta perinnöstä; pahoittelee, että uskonnonvapauden alalla ei ole tapahtunut edistystä sen jälkeen, kun parlamentti antoi 28. syyskuuta 2005 edellä mainitun päätöslauselmansa; korostaa, että kansalaisten vapautta harjoittaa mitä tahansa uskontoa tai kuulua mihin tahansa valitsemaansa uskontokuntaan on laajennettava siten, että heille annetaan yhdenvertaiset lailliset ja hallinnolliset mahdollisuudet harjoittaa uskontoaan, organisoida yhteisöjään, hallita ja hallinnoida yhteisön varoja ja kouluttaa papistoaan;
32. tuomitsee painokkaasti italialaisen papin ja lähetystyöntekijän isä Andrea Santoron murhan;
33. toistaa erityisesti Turkin viranomaisille ilmaisemansa kehotuksen, jonka mukaan näiden olisi toteutettava käytännön toimenpiteitä uskonnollisia vähemmistöjä kohdistuvien esteiden poistamiseksi, erityisesti niiden oikeudellisen aseman, papiston koulutuksen ja niille kuuluvien omistusoikeuksien suhteen (esimerkiksi ekumeeniselta patriarkaatilta on viime aikoina pakkolunastettu omaisuutta 30 kertaa); kehottaa Turkin viranomaisia välittömästi lopettamaan kaikenlaisen takavarikoinnin ja uskonnollisille yhteisöille kuuluvan omaisuuden myynnin; kehottaa välittömästi avaamaan uudelleen kreikkalaisen ortodoksisen Halkin seminaarin ja sallimaan ekumeenisen patriarkaatin kirkollisen arvonimen julkisen käytön; vaatii alevien tunnustamista ja suojelemista sekä Cem-talojen tunnustamista uskonnollisina keskuksina; vaatii yezidien tunnustamista ja suojelemista sekä yezidien rukoushuoneiden perustamista; vaatii kaiken uskonnonopetuksen muuttamista vapaaehtoiseksi ja kattamaan muutkin uskonnot kuin sunnalaisuuden sekä sisällyttämään opetussuunnitelmaan arvoja, normeja ja eettisiä kysymyksiä, käsittelevän oppiaineen niitä varten, jotka eivät halua osallistua uskonnonopetukseen; vaatii Turkin kaikkien kristittyjen vähemmistöjen ja yhteisöjen (esim. Istanbulin, Imvrosin ja Tenedosin kreikkalaiset) perusoikeuksien suojelua;
34. toivoo, että paavi Benediktus XVI:n tuleva Turkin-vierailu osaltaan vahvistaa kristityn ja islamilaisen maailman keskinäistä uskontojen ja kulttuurien välistä vuoropuhelua;
35. kehottaa Turkin viranomaisia noudattamaan täysimääräisesti kaikkia Kansainvälisen tuomioistuimen antamia päätöksiä, panemaan ne täytäntöön ja noudattamaan

tuomioistuimen oikeuskäytäntöä;

36. vaatii Turkkiä täyttämään velvollisuutensa varmistaa, että kaikkien uskonnollisten yhteisöjen perusoikeuksien suojelu taataan täysimääräisesti; vaatii, että säätiöitä koskevan tarkistetun lakiluonnoksen on heijasteltava Euroopan parlamentin ja komission esittämiä suosituksia ja noudatettava eurooppalaisia standardeja ja samalla tyydytettävä Turkin moniuskontoisen yhteiskunnan toiveet;
37. panee merkille Turkin yhteiskunnassa käynnissä olevan tärkeän keskustelun huivien käytöstä; huomauttaa, että asiasta ei ole eurooppalaisia sääntöjä, mutta ilmaisee toiveikkuutensa, että Turkissa päästään kompromissiin yliopisto-opiskelijoiden huivinkäytöstä;
38. kehottaa Turkin viranomaisia edelleen soveltamaan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) standardeja ammattiyhdistysoikeuksien suhteen, välttämään poliittista sekaantumista ammattiyhdistysten toiminnassa, ottamaan nämä huomioon poliittisessa prosessissa ja kiinnittämään erityishuomiota naisten osallistumiseen työmarkkinoilla sekä, pannessaan samalla tyytyväisenä merkille viimeaikaiset saavutukset kuten Adanassa toteutetun hankkeen lapsityövoimaa vastaan, kehottaa säätämään uusia lakeja lapsityövoiman käytön kieltämiseksi; suhtautuu myönteisesti viimeisimpään ILO:n arviointiin, jossa Turkkiä pidetään onnistuneena esimerkkinä lapsityövoiman käytön torjunnasta; suhtautuu siksi myönteisesti Turkin hallituksen pitkän aikavälin tavoitteeseen kitkeä lapsityövoiman käytön pahimmat muodot vuoteen 2012 mennessä;
39. suhtautuu myönteisesti kurdinkielisten ohjelmien lähettämisen aloittamiseen – jota voidaan pitää merkittävänä askeleena edellyttäen, että sitä seuraa edelleen kaikkien rajoitusten poistaminen – ja siihen, että lähetyksiin sisältyy myös kurdiyhteisöjen toisiaan varten tuottamia erityisohjelmia, joiden ansiosta kurdit pääsevät vapaasti käyttämään kulttuuria ja koulutusta koskevia oikeuksiaan;
40. palauttaa mieliin, että EIT kehotti Turkkiä valmistelemaan uudet aseistakieltäytyjiä koskevat oikeudelliset puitteet, ja muistuttaa Turkkiä, että oikeus aseistakieltäytymiseen omantunnonsyistä tunnustetaan EU:n perusoikeuskirjassa; suhtautuu siksi myönteisesti oikeusministeriön aloitteeseen, jossa esitetään aseistakieltäytymisoikeuden laillistamista ja ehdotetaan vaihtoehdoisen palvelusmuodon käyttöönottoa Turkissa; on huolestunut siitä, että Turkin sotilastuomioistuimen äskettäin antamassa tuomiossa aseistakieltäytyjä tuomittiin vankeuteen ja että sotilastuomioistuin avoimesti kieltäytyi noudattamasta asiaan liittyvää EIT:n ratkaisua; tuomitsee jatkuvat vainot, jotka kohdistuvat toimittajiin ja kirjailijoihin, jotka ovat ilmaisseet kannattavansa oikeutta aseistakieltäytymiseen;
41. tukee ponnekkaasti Turkin demokraattisen kansalaisyhteiskunnan, ennen kaikkea Turkin ihmisoikeusjärjestön ja Turkin ihmisoikeussäätiön toimintaa; tunnustaa, että niiden kaltaiset demokraattiset järjestöt tekevät korvaamatonta työtä erityisesti ihmisoikeustilanteen seurannassa;
42. kehottaa komissiota tukemaan kokonaisvaltaisesti ja määrätietoisesti, ja erityisesti taloudellisesti, edellä mainittujen Turkin kansalaisyhteiskuntaa edustavien demokraattisten järjestöjen toimintaa;
43. tuomitsee jyrkästi äärioikeistolaisjärjestöjen johtaman muukalaisvastaisen ja rasistisen

”Talaat Pacha -komitean” ja sen tekemät vakavat eurooppalaisiin periaatteisiin kohdistuneet loukkaukset sekä samojen järjestöjen Lyonissa ja Berliinissä järjestämät mielenosoitukset, joissa kiellettiin armenialaisiin kohdistunut kansanmurha; kehottaa Turkia hajottamaan kyseisen komitean ja lopettamaan sen toiminnan;

Kaakkois-Turkki

44. tuomitsee jyrkästi PKK:n terroriväkivallan uudelleen puhkeamisen; korostaa, ettei konfliktin minkään osapuolen käyttämälle väkivallalle Turkin kansalaisia vastaan maan eri osissa voi milloinkaan olla hyväksyttävää syytä; ilmaisee solidaarisuutensa Turkille sen taistelussa terrorismia vastaan ja kehottaa vastaavasti PKK:ta julistamaan välittömän tulitauon ja noudattamaan sitä;
45. pitää tervetulleena DTP-puolueen äskettäin esittämää kehotusta, joka koski tulitaukoa ja poliittisia neuvotteluja, jotka liittyvät maan kaakkoisosien konfliktiin, ja kehottaa PKK:ta vastaamaan siihen myönteisesti;
46. toteaa, että monet kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat vielä nytkin syytettyinä ja ovat päivittäin pelottelun kohteena, yksi uhreista on Euroopan parlamentin Saharov-palkinnon voittajan Leyla Zanan aviomies Mehdi Zana; kehottaa Turkin hallitusta poistamaan näihin Turkin demokraattisen kansalaisyhteiskunnan edustajiin yhä kohdistuvat rajoitukset;
47. on syvästi huolestunut jännityksen lisääntymisestä Kaakkois-Turkissa, mikä muodostaa vakavan uhan rauhalle ja vakaudelle alueella; korostaa Itä- ja Kaakkois-Turkin jännitteiden vähentämisessä saavutettavan edistyksen merkitystä ja tarvetta viedä se päätökseen uudistusten kestävyuden ja uskottavuuden varmistamiseksi; kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia pidättäytymään väkivallan käytöstä tai olemaan vastaamatta siihen väkivallalla; pitää tärkeänä olla laajentamatta terrorismin juridista käsitettä siten, että muut kuin terrorismirikokset sisällytetään Turkin terrorismin vastaisen lain soveltamisalaan, sillä terrorismi määritellään tässä laissa sen tarkoituksen tai tavoitteiden mukaan sen sijaan, että siinä viitattaisiin tietynlaisiin rikollisiin tekoihin, ja laki on muotoiltu epämääräisesti ja erittäin yleisluonteisin termein, minkä vuoksi se vaarantaa perusvapaudet;
48. uskoo, että DTP-puolueen laittomalle PKK:lle osoittama kehoitus julistaa yksipuolinen aselepo antaa toivoa siitä, että väkivallan noidankehä voidaan saada päättymään Kaakkois-Turkissa ja muualla maassa;
49. kehottaa Turkin viranomaisia soveltamaan eurooppalaisia standardeja rikoksista epäiltyjen pidättämiseen ja säilyttämiseen; kehottaa Turkin viranomaisia päästämään riippumattomia patologeja esteettä tutkimaan vankeudessa tapahtuneita tai turvallisuusjoukkojen väitetystä väkivallasta aiheutuneita kuolemantapauksia; on huolestunut lapsiin kohdistuvasta väkivallasta, joka on johtanut uhreihin Diyarbakirin mellakoissa maaliskuussa; huomauttaa, että maaliskuussa 2006 hyväksytty uusi lastensuojelulaki ei täysin noudata kansainvälisiä standardeja nuoria rikoksentekejiä koskevien säännösten osalta;
50. kehottaa Turkin hallitusta jatkamaan pyrkimyksiä kurdikysymyksen demokraattiseen ratkaisemiseen pääministeri Erdoğanin viime vuonna antaman rohkaisevan lausuman

jälkeen; pitää olennaisena, että löydetään tasapaino toisaalta turvallisuuden kannalta välttämättömän mutta siviiliyhteiskunnan ja sotilaiden yhteenottoja välttämättä tapahtuvan turvallisuustilanteen valvonnan ja toisaalta poliittisen vuoropuhelun sekä maan kaakkoisen alueen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen asianmukaisin resurssein tuetun kattavan strategian avulla tapahtuvan tehokkaan edistämisen välille; kehottaa Turkin hallitusta investoimaan maan kaakkoisosan sosioekonomiseen kehittämiseen, tasoittamaan kansallisen keskiarvon ja Itä- ja Kaakkois-Turkin välisiä suuria eroja muun muassa työttömyydessä, koulutuksen saatavuudessa sekä asumisessa ja terveydenhuollossa ja ryhtymään rakentavaan vuoropuheluun rauhaa kannattavien keskustelukumppaneiden kanssa; kehottaa kurdiyhteisön edustajia vastaamaan myönteisesti kaikkiin Turkin hallituksen ehdottamiin vuoropuheluihin ja noudattamaan tiukasti väkivallattomuuden periaatetta; muistuttaa tässä yhteydessä, että on tärkeää antaa kurdiedustajien tiiviimmin osallistua demokratiaprosessiin asianmukaisin keinoin, kuten alentamalla äänikynnystä; korostaa tarvetta perustaa tehokas ja hajautettu hallinto;

51. toteaa, että Turkilla yksin ei sen käsityksen mukaan ole tarvittavia varoja tällaisiin investointeihin ja kehitysohjelmiin Kaakkois-Turkissa ja että varat olisi siksi koottava laajemmissa kansainvälisissä puitteissa; kehottaa Turkin hallitusta ja Euroopan komissiota tutkimaan, miten paljon EU:n liittymistä valmistelevalle tukea voitaisiin käyttää tässä yhteydessä;
52. suhtautuu myönteisesti sisäisesti siirrettyjä ihmisiä koskevaan lakiin, joka voi tehokkaasti täytäntöönpanotuna toimia merkittävänä hyvityskkeinona; toteaa kuitenkin, että jatkuva kyläpoliisien läsnäolo ja uudelleen puhjennut väkivalta haittaavat paluuoikeutta; kehottaa Turkin viranomaisia tämän vuoksi lopettamaan kyläpoliisin toiminnan ja purkamaan kyläpoliisijärjestelmän;
53. kehottaa Turkin hallitusta osoittamaan, että se pyrkii määrätietoisesti kurdikysymyksen poliittiseen ratkaisuun käynnistämällä tapaamiset ja neuvottelut laillisen kurdimielisen puolueen DTP-puolueen kanssa, joka on ehdottanut tulitaukoa ja poliittista vuoropuhelua;

Alueelliset kysymykset ja ulkosuhteet

54. pitää tervetulleena Istanbulin nimeämistä vuoden 2010 kulttuuripääkaupungiksi;
55. vahvistaa käsityksensä, että moderni, demokraattinen ja uskonnollisesti sitoutumaton Turkki voi, mukautuen samalla vähitellen EU:n jäsenvaltioiden politiikkaan, toimia rakentavassa ja vakautta edistävässä osassa lisättäessä yhteisymmärrystä kansojen välillä sekä Euroopan unionin ja Turkia ympäröivien maiden välillä, erityisesti Lähi-idässä; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille Turkin hallituksen päätöksen ja parlamentin osallistumisesta YK:n rauhanturvajoukkoihin Libanonissa;
56. panee merkille Turkin ehdotuksen perustaa kahdenvälinen asiantuntijakomitea, jonka tulisi YK:n puitteissa selvittää menneet traagiset kokemukset sekä Armenian kannan tähän ehdotukseen; kehottaa sekä Turkin että Armenian hallitusta jatkamaan sovitteluprosessia niin, että se johtaa yhteisesti hyväksyttävissä olevaan ehdotukseen; panee tyytyväisenä merkille, että Turkissa käydyt keskustelut ovat ainakin aloittaneet Armeniaa koskevan tuskallisen historian käsittelyn; korostaa, että vaikka armenialaisten kansanmurhan tunnustaminen sinänsä ei muodollisesti kuulukaan Kööpenhaminan

- kriteereihin, unionin jäsenyyttä kohti etenevän maan on ehdottomasti kohdattava menneisyytensä ja tunnustettava se; kehottaa tässä yhteydessä Turkin viranomaisia helpottamaan tutkijoiden, älymystön ja tiedemiesten tutkimuksia näiden selvittäessä armenialaisten kansanmurhaa ja varmistamaan heidän pääsyä historiallisiin arkistoihin ja antamaan heidän käyttöönsä kaikki olennaiset asiakirjat; kehottaa Turkkiä ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin ilman ennakkoehtoja diplomaattisten suhteiden ja hyvien naapuruussuhteiden solmimiseksi Armenian kanssa, kauppasaannon lopettamiseksi ja maarajan avaamiseksi mahdollisimman nopeasti Euroopan parlamentin vuosina 1987–2005 hyväksymien päätöslauselmien mukaisesti ja täyttämään näin liittymistä valmistelevan kumppanuuden ensisijaiset tavoitteet sekä rajakiistojen rauhanomaista sovittelua koskevat neuvottelupuitteet, jotka kummatkin ovat välttämättömiä EU:hun liittymisen kannalta; katsoo, että muita vähemmistöjä (esimerkiksi Pontosin kreikkalaiset ja assyrialaiset) koskeviin asioihin olisi suhtauduttava vastaavalla tavalla;
57. kehottaa Turkkiä sitoutumaan hyviin naapuruussuhteisiin; muistuttaa Turkkiä tässä yhteydessä siitä, että sen olisi pidättäydyttävä kaikista uhkailuista naapurivaltioitaan kohtaan (esimerkiksi "casus belli"-uhkaus Kreikkaa vastaan, jossa on kyse Kreikan oikeudesta määrittää aluevesirajansa) sekä jännitystä luovista sotilaallisista toimista (esimerkiksi Ateenan lentotiedotusalueen sääntöjen jatkuva rikkominen ja Kreikan kansallisen ilmatilan loukkaamiset), jotka uhkaavat myös lentoturvallisuutta, haittaavat hyviä naapuruussuhteita ja saattavat vaikuttaa kielteisesti liittymisprosessiin; kehottaa Turkkiä paneutumaan syvällisesti ja tehokkaasti jäljellä olevien kiistojen ratkaisemiseen kaikkien naapuriensa kanssa YK:n peruskirjan ja muiden asiaankuuluvien kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, kuten Helsingissä 10. ja 11. joulukuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmissä ja liittymistä valmistelevan kumppanuuden lyhyen aikavälin ensisijaisissa tavoitteissa todetaan; katsoo, että ellei ratkaisua löydy, jäljellä olevat rajakysymykset (esimerkiksi Egeanmeren mannerjalustan rajojen määrittäminen) olisi vietävä Kansainväliseen tuomioistuimeen lopullisen ja sitovan ratkaisun saamiseksi;
58. ilmaisee pettymyksensä siitä, että huolimatta sopimusvelvoitteistaan Turkki pysyttää voimassa Kyproksen lipun alla purjehtivia ja Kyproksen tasavallan satamista tulevia aluksia koskevia rajoituksia ja epäilee Kyprokselta tulevilta lentokoneilta oikeuden lentää Turkin yli ja laskeutua Turkin lentokentille; muistuttaa Turkkiä, että näin menetellessään Turkki rikkoo Ankaran sopimusta, siihen liittyvää tulliliittosopimusta sekä lisäpöytäkirjaa, koska rajoitukset ovat vastoin tavaroiden vapaan liikkumisen periaatetta; pyrkii tekemään yhteistyötä Turkin viranomaisten kanssa, jotta nämä voivat täysin noudattaa velvollisuuksiaan tässä suhteessa pahentamatta kotimaan poliittisia jännitteitä vastoin tavoitetta saavuttaa kestävä sovinto Kyproksen kanssa; pahoittelee sitä, että Turkki käyttää edelleen veto-oikeuttaan estääkseen Kyproksen tasavallan osallistumisen kansainvälisiin järjestöihin ja monenvälisiin sopimuksiin;
59. kehottaa Turkkiä ryhtymään konkreettisiin toimiin kahdenvälisten suhteiden normalisoimiseksi Turkin ja kaikkien EU:n jäsenvaltioiden, myös Kyproksen tasavallan, välillä mahdollisimman pian; palauttaa tässä yhteydessä mieliin neuvoston 21. syyskuuta 2005 antaman edellä mainitun julistuksen;
60. panee merkille nykyiset vaikeudet EU:n ja Naton yhteistyössä ja kehottaa Turkkiä harkitsemaan uudelleen kantaansa kaikkien EU:n jäsenvaltioiden ottamisesta mukaan;

61. muistuttaa Turkkiä, että kaikkien jäsenvaltioiden ja siten myös Kyproksen tasavallan tunnustamien on välttämätön osa liittymisprosessia; kehottaa Turkkiä ryhtymään konkreettisiin toimiin Turkin ja Kyproksen tasavallan kahdenvälisen suhteiden normalisoimiseksi mahdollisimman pian; kehottaa Turkkiä panemaan täysimääräisesti täytäntöön Ankaran sopimuksesta ja sen lisäpöytäkirjasta johtuvat määräykset sekä liittymistä valmistelevan kumppanuuden ensisijaiset tavoitteet; kehottaa Turkin viranomaisia säilyttämään rakentavan suhtautumistavan pyrittäessä löytämään YK:n puitteissa Kyproksen kysymykseen kattava sovintoratkaisu, jonka sekä kyproksenkreikkalaiset että kyprosenturkkilaiset hyväksyvät ja joka perustuu YK:n aikaisempaan työhön ja joka johtaa laajamittaiseen ratkaisuun, joka perustuu EU:n peruseriaatteisiin ja säännöstöön, sekä vetämään asiaa koskevien YK:n päätöslauselmien mukaisesti joukkonsa pikaisesti pois erityisaikataulun mukaisesti; panee tyytyväisenä merkille 3. heinäkuuta 2006 järjestetyn Papadopouloksen ja Talatin tapaamisen, joka johti 8. heinäkuuta 2006 tehtyyn sopimukseen; rohkaisee näitä jatkamaan yhteydenpitoa pitääkseen yllä vuoropuhelua, jonka pitäisi johtaa kattavaan ratkaisuun;
62. kehottaa kumpaakin osapuolta omaksumaan rakentavan suhtautumistavan, jotta Kyproksen kysymykseen löydetäisiin YK:n puitteissa kattava sovintoratkaisu, joka pohjautuu samoihin periaatteisiin, joiden varaan EU on perustettu;
63. huomauttaa, että turkkilaisten sotilaiden vetäytyminen voisi helpottaa todellisten neuvottelujen aloittamista, ja kehottaa Turkin hallitusta asiaa koskevien YK:n päätöslauselmien mukaisesti vetämään turkkilaiset joukot nopeasti pois erityisaikataulun mukaisesti;
64. suhtautuu myönteisesti taloudellista tukea koskevan välineen perustamiseen kyprosenturkkilaisen yhteisön taloudellisen kehityksen rohkaisemiseksi yleisten asioiden neuvoston 27. helmikuuta 2006 pitämän kokouksen jälkeen; tukee komissiota sen ponnistelussa kyseisten varojen käyttöönottossa; kehottaa neuvostoa jatkamaan ponnistelujaan, jotta päästään ilman kohtuuttomia viivästyksiä sopimukseen Kyproksen pohjoisosaa koskevasta asetuksesta kaupankäynnin helpottamiseksi ja kiinnitetään enemmän huomiota Famagustan sataman mahdolliseen yhteiseen hallintaan EU:n ja YK:n puitteissa yleisten asioiden neuvoston 27. helmikuuta 2006 tekemän yksimielisen päätöksen mukaisesti ja ottaen huomioon neuvoston 26. huhtikuuta 2004 antamat päätelmät ja Luxemburgin puheenjohtajakaudella pidetyt kuulemiset sekä Kyproksen tasavallan ja yhdeksän muun maan liittymissopimuksen pöytäkirjan nro 10; kehottaa Kyproksen hallitusta ryhtymään uusiin aloitteisiin kummankin yhteisön välisten siteiden vahvistamiseksi rakentaen siten keskinäistä luottamusta;
65. on tyytyväinen avoimesti toimivaksi vapaaksi markkinataloudeksi tunnustetun Turkin talouden myönteiseen kehittymiseen, josta on osoituksena huomattava kasvu (noin 7,6 prosenttia vuonna 2005) sekä suorien ulkomaisten investointien huomattava ja yhä kasvava määrä; on kuitenkin edelleen huolissaan vaihtotaseen alijäämästä, joka jatkaa kasvuaan, sekä korkeasta työttömyysasteesta (noin 10,9 prosenttia maaliskuussa 2006); kehottaa Turkin hallitusta jatkamaan ponnisteluja saadakseen myönteisen dynamiikan ilmentymään kestävästä kasvusta ja makrotalouden vakautena, yrittäen samalla vähentää sosioekonomisen kehityksen huomattavia alueellisia eroja tuloissa, terveydenhuollossa, koulutuksen saatavuudessa, työmarkkinoilla ja muissa elinoloissa (tulot henkilöä kohti

ovat Istanbulin alueella 43 prosenttia korkeammat kuin kansallinen keskiarvo ja noin nelinkertaiset verrattuna köyhimpien alueiden tuloihin henkilöä kohti);

66. katsoo, että tulliliiton yleisestä menestyksestä huolimatta Turkilla on jäljellä useita täyttämättömiä sitoumuksia, joiden määräaika on päättynyt jo kauan sitten ja jotka liittyvät erityisesti nykyisiin kaupan teknisiin esteisiin, joita ovat esimerkiksi naudanlihan tuontikielto, valtiontukien mukautusten puute sekä vakavat puutteet teollis- ja tekijänoikeuksien valvonnassa; kehottaa Turkkia välittömästi etenemään tällä alalla ja muistuttaa sitä tarpeesta noudattaa tulliliittosopimuksesta johtuvia velvoitteitaan;

Neuvottelut

67. muistuttaa Turkkia, että neuvoston päätöksessä vaaditaan komissiota antamaan vuonna 2006 raportti, jossa käsitellään sitä, onko Turkki pannut lisäpöytäkirjan täysimääräisesti täytäntöön, ja että edistyksen puute tässä suhteessa aiheuttaa vakavia seurauksia neuvotteluprosessille ja voi jopa johtaa sen keskeytymiseen;
68. korostaa tarkkojen, jäseneltyjen ja perusteellisten tutkimusten ja tilastotietojen tarvetta Turkin politiikan sekä EU:n Turkia koskevan politiikan perustana;
69. pahoittelee, että Turkki edelleen vastustaa Kyproksen jäsenyyttä kansainvälisissä järjestöissä ja järjestelmissä, kuten OECD, ohjustekniikan vientivalvontajärjestely (MTCR), Mustanmeren yhteistyö ja Wassenaarin järjestely; kehottaa Turkkia muuttamaan politiikkansa Kyproksen tasavaltaa kohtaan mahdollisimman pian;
70. korostaa tarvetta tehostaa energianhuollon varmuutta koskevaa EU:n ja Turkin vuoropuhelua, sillä energiahuoltoreittien monipuolistaminen on kummankin osapuolen edun mukaista;
71. toivoo, että parlamentin aikaisempien päätöslauselmien ja neuvoston ja komission omaksuman kannan mukaisesti liittymistä valmistelevassa kumppanuudessa määritellyt lyhyen aikavälin ensisijaiset tavoitteet toteutetaan ennen vuoden 2007 päättymistä ja että keskipitkän aikavälin ensisijaiset tavoitteet toteutetaan ennen vuoden 2009 päättymistä; korostaa sitä seikkaa, että etusijalle olisi asetettava neuvotteluiden ensimmäisen vaiheen poliittisten kriteerien täysimääräinen täytäntöönpano ja että näiden selvien tavoitteiden saavuttaminen on neuvotteluprosessin jatkumisen ehto;
72. suhtautuu positiivisesti EU:n puheenjohtajavaltion ehdotukseen, että poliittisia kriteereitä on käsiteltävä koko neuvotteluprosessin aikana aloittamalla luvusta, joka kattaa koulutuksen ja kulttuurin; pahoittelee syvästi, että konsensusta ei ole saavutettu tästä ehdotuksesta ja että poliittisia kriteereitä käsitellään siksi vasta neuvotteluissa, jotka koskevat tiettyjä politiikan alueita; korostaa, että tämän vuoksi on entistä olennaisempaa noudattaa sovittuja ehtoja liittymistä valmistelevaan kumppanuuteen sisältyvien lyhyen ja keskipitkän aikavälin ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi (ennen vuoden 2007 päättymistä ja toisaalta ennen vuoden 2009 päättymistä), jotta turvataan tarvittavat poliittiset uudistukset ja liittymisprosessin uskottavuus sellaisenaan;
73. korostaa, että Turkin oman edun vuoksi ja uudistusprosessien peruttamattomuuteen kohdistuvan luottamuksen säilyttämiseksi on tärkeää, että uudistuksia tuetaan maan

sisällä sekä siviili- ja sotilasviranomaisten että kansalaisyhteiskunnan toimesta ja että ne eivät pelkästään johdu Turkin ulkopuolelta tulevista paineista;

74. pitää yhtä tärkeänä sitä, että Turkin hallitus lisää ponnistelujaan selittääkseen yleisölle, että Turkin liittymisprosessi Euroopan unioniin merkitsee jatkuvaa sisäistä uudistusta, jonka onnistumisen mittana ei ole tiettyjen yksittäisten toimien toteuttaminen, vaan eurooppalaisen tason saavuttaminen demokratisoinnissa ja poliittisessa liberalisoinnissa, jotta tiettyjen käytäntöjen lisäksi myös yleinen ja virallinen ajattelutapa muuttuvat;
75. panee merkille Turkin hallituksen aikeen jatkaa ydinreaktorien rakentamista ydinenergian tuottamiseksi siviilitarkoituksiin; kehottaa Turkin hallitusta sitoutumaan täysin Kansainvälisen atomienergiajärjestön ehtoihin ja tekemään tiivistä yhteistyötä sen kanssa reaktorien turvallisuuden takaamiseksi ja ympäristön suojelemiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota valvomaan tiukasti yhteisön säännösten täytäntöönpanoa liittymisneuvottelujen aikana;
76. korostaa, että neuvotteluiden aloittaminen on alkupiste pitkäkestoiselle prosessille, joka luonteensa vuoksi on avoin prosessi eikä johda ennalta määrätysti ja automaattisesti liittymiseen; korostaa kuitenkin, että neuvotteluiden tavoitteena on Turkin EU-jäsenyys ja että tämän tavoitteen toteuttaminen riippuu kummankin osapuolen ponnisteluista;
77. muistuttaa, että siinä tapauksessa, että demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja perusvapauksien, oikeusvaltion ja kansainvälisen oikeuden periaatteita rikotaan vakavasti ja jatkuvasti, komissio voisi suosittaa neuvottelujen keskeyttämistä neuvostolle, joka päättäisi siitä määräenemmistöllä;
78. katsoo, että riippumatta siitä, saadaanko neuvottelut menestyksekkäästi päätökseen, EU:n ja Turkin suhteissa on varmistettava, että Turkki pysyy täysin ankkuroituna eurooppalaisiin rakenteisiin;
79. muistuttaa, että EU:n kyky ottaa Turkki vastaan ja samalla ylläpitää yhdentymiskehitystä on sekä EU:n että Turkin yleisten etujen kannalta tärkeä näkökohta; pahoittelee, että komissio ei ole voinut antaa vuoden 2005 vaikutustutkimuksen seurantakertomusta; pyytää antamaan vaikutustutkimuksen seurantakertomuksen vuonna 2006; pitää erittäin tärkeänä, että EU toteuttaa institutionaaliset ja rahoitukseen liittyvät ennakkoehdot hyvissä ajoin Turkin liittymistä varten; muistuttaa tässä yhteydessä, että Nizzan sopimus ei ole hyväksyttävä perusta minkään uuden jäsenvaltion liittymistä koskeville päätöksille, ja vaatii siksi, että tarvittavat uudistukset saatetaan voimaan perustuslakiprosessin puitteissa; muistuttaa, että Turkin liittymisen vaikutus talousarvioon voidaan arvioida kokonaan vasta rahoituspuitteissa vuodesta 2014 eteenpäin; odottaa tässä suhteessa unionin vastaanottokapasiteettia koskevaa kertomusta, joka komission on määrä esittää ennen joulukuussa 2006 pidettävää Eurooppa-neuvoston kokousta;
80. korostaa, että – toisin kuin aikaisemmissa neuvotteluissa – Turkin tapauksessa olisi tarpeen tiedottaa eurooppalaiselle yleisölle jatkuvasti ja intensiivisesti itse neuvotteluista ja Turkin edistymisestä tässä suhteessa;

81. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan neuvoston pääsihteerille, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen presidentille sekä Turkin hallitukselle ja parlamentille.